

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

REBEJA Ion XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.11.2016 – 05.03.2018;

Instanța de apel: 27.03.2018 – 17.04.2019;

Instanța de recurs: 03.07.2019 – 11.09.2019.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul Penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul central, din 5 martie 2018, Rebeja I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Rebeja I., la 19 septembrie 2016, în jurul orei 20.30 aflând-se în centrul sat. Cureșnița Veche, r-nul Soroca, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, forțat a târât-o pe partea vătămată XXXXX într-o grădină de lângă o casă părăsită, unde prin constrângere fizică, intenționat, aplicând violența fizică față de aceasta pentru a intra în raport sexual contrar voinței ei, manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu palma în regiunea feței părții vătămate, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 195A din 24.10.2016 leziuni corporale neînsemnate XXXXX, a dezbrăcat-o și a întreținut un raport sexual cu partea vătămată.

Pe baza stării de fapt expuse, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal – *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică asupra unei persoane*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către avocata Suveică N. în numele inculpatului și de Rebeja M. fiul inculpatului.

3.1. Avocata a solicitat dispunerea achitării inculpatului, invocat că nu este de acord cu sentința considerând-o ilegală, neîntemeiată și pasibilă casării, din următoarele considerente:

- vinovăția inculpatului nu a fost dovedită și este întemeiată pe presupuneri, depozițiile părții vătămate XXXXX sunt dubioase;

- martorii Revenco I. și Arama I. au confirmat faptul că partea vătămată le-a comunicat că inculpatul a vrut să facă ceva cu dânsa trântind-o jos și că a fost lovită de inculpat, dar nu le-a comunicat că ar fi fost violată. Nici unul din martorii audiați la faza de urmărire penală și faza judecării cauzei nu au confirmat faptul violului;

- martorii Revenco V., Revenco E. și Gandrabura O. au menționat că la locul unde era partea vătămată pe inculpat nu l-au văzut;

- rapoartele de expertiză nu demonstrează că victima ar avea careva leziuni caracteristice unui act sexual forțat;

- inculpatul nu neagă faptul că a lovit-o pe partea vătămată. Raportul de constatare medico-legală nr.426 din 20.09.2016 conține la cet. Rebeja I. semne de raport sexual forțat și leziuni corporale pe corp nu se determină;

- în dosar nu există nici o probă pertinentă și concludentă care ar indica direct sau indirect la vinovăția inculpatului, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

3.2. Rebeja M., fiul inculpatului Rebeja I., a invocat că tatăl său a fost condamnat la 4 ani închisoare pe nedrept, probe nu există, solicitând luarea măsurilor necesare pentru prevenirea unei nedreptăți.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, apelul declarat de avocata Suveică N. în numele inculpatului a fost respins, ca nefondat, iar apelul declarat de Rebeja M., ca inadmisibil, sentința contestată fiind menținută fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță întemeiată a pronunțat sentința de condamnare în privința inculpatului și corect a ajuns la concluzia că acesta se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța a menționat că săvârșirea faptelor de către inculpatul Rebeja I. și-au găsit confirmare deplină în cadrul ședinței de judecată, fiind probate de declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală și în cadrul ședinței de judecată din data 15.11.2017, potrivit cărora anume Rebeja I. a fost cel care a lovit-o, ulterior cu forța ducând-o spre grădina de lângă casa părăsită, unde prin constrângere fizică a dezbrăcat-o forțat și a intrat cu ea în raport sexual contrar voinței ei, raport care a fost întrerupt, inculpatul fiind speriat de apariția unui automobil. Partea l-a recunoscut pe Rebeja I. ca fiind cel care a violat-o în momentul când acesta a vorbit amenințând-o că o lovește cu ciocanul, iar apoi l-a văzut la față în timpul actului sexual aflându-se față în față cu acesta.

Instanța de fond corect a mai motivat, că depozițiile ultimei coroborează în tot cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.09.2016. Analizând ipoteza invocată de apărarea precum că, conform raportului de expertiză nu s-a depistat în froțiul amprentă de pe gland penis, celulele epiteliale feminine instanța de fond a atras atenția la faptul, că partea vătămată invocă doar un început de act sexual forțat, întrerupt deodată de circumstanțe care nu depind de inculpat, la caz de apariția automobilului. Respectiv, versiunile și argumentele invocate de apărare și inculpat nu prezintă altceva decât o tentativă de a distorsiona circumstanțele de fapt ale cauzei și o formă de exonerare de la răspunderea penală.

Astfel, just instanța de fond a conchis că vinovăția inculpatului Rebeja I. în comiterea infracțiunii imputate a fost demonstrată în cadrul instanței de judecată dincolo de orice dubiu rezonabil.

Declarațiile de nerecunoaștere a vinei de către inculpat au fost combătute prin materialele cauzei, probele cercetate, care demonstrează contrariul, și anume vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate.

Probe care ar dovedi că partea vătămată incriminează pe nedrept inculpatul nu au fost prezentate și temeiuri de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate nu s-au stabilit, mai ales că, potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 195 „A” din 24.10.2016 se constată concluziile, că la cet. XXXXX se determină edem cu echimoză și excoriații pe nas, edem cu excoriații pe buza de sus cu hemoragie și plagă contuză pe mucoasă, care s-au produs prin mecanism de lovire și fricțiune cu obiecte contondente, pot data din 19.09.2016 și se califică ca vătămare corporală neînsemnată. La nivelul organelor genitale leziuni corporale nu se determină, himenul este sclerosat, cu rupturi vechi, care permit raport sexual fără traumatizare.

De asemenea, instanța de apel a menționat că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatului, de actele cauzei și de personalitatea inculpatului.

În baza celor expuse, instanța a ajuns la concluzia că apelul declarat de avocat urmează a fi respins, ca nefondat, sentința fiind legală și întemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrate, urmând a fi menținută fără modificări.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, în interiorul termenului prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, inculpatul a atacat-o cu recurs ordinar, adresând două cereri instanței și solicitând casarea acesteia cu adoptarea unei soluții corecte pe caz. În acest sens, recurentul menționează că nu este de acord cu decizia pronunțată de instanța ierarhic inferioară, deoarece aceasta vădit tendențios a examinat argumentele expuse de avocatul inculpatului în apelul declarat, nu s-a ținut seama de declarațiile date de inculpat și de versiunea acestuia vizavi de cele întâmplate, totodată instanța de apel a desconsiderat faptul că declarațiile părții vătămate sunt contradictorii, neținând seama și de relațiile ostile dintre inculpat și XXXXX

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, întrucât nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, fără citarea părților, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Reieșind din dispoziția art. 430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de

procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemelor de drept ce persistă în cauza deferită judecării și care au afectat echitatea procedurilor desfășurate de instanța de apel împotriva inculpatului.

În speța dată, se constată că recurentul-inculpat critică hotărârea adoptată de instanța de apel și pledează pentru achitarea sa, însă în motivarea cerințelor din recurs nu aduce careva argumente temeinice în vederea susținerii acestei poziții.

Mai mult, Colegiul Penal notează că, recurentul a omis să formuleze careva critici plauzibile privitor la ilegalitatea hotărârii contestate, limitându-se doar la descrierea succintă și vădit necoerentă a bazei factologice, care nu contribuie în vreun mod la suplinirea cererii cu circumstanțe de fapt și de drept pentru a fi preluată spre examinare în fond de către instanța de recurs.

Respectiv, Colegiul ține să noteze că, de principiu, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurenți, cu arătarea legăturii cauzale dintre eroare de drept pretins că a fost admisă de instanța inferioară și circumstanța de fapt a cauzei căreia aceasta se circumscrie.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul evidențiază că, invocarea formală a unor temeieri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu poate face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal. Astfel, Colegiul Penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de inculpat, deoarece acesta nu întrunește condițiile legale de conținut.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Rebeja Ion XXXXX, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinesc cerințele de conținut prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 septembrie 2019.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion